

שנה עשרים - עלון מס' 1011
 @ השבת לא אומרים "צדקתך".
 @ לא אומרים תחנון עד יב' סיון.
 @ ברכת הלבנה במוצאי שבת.

בס"ד ז' סיון ה'תש"פ
 הדלקת נרות - 19: 21
 צאת השבת - 20: 13
 רבנו תם - 21: 08
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

כפס"דיון: "ז'הז' אוי"ש"
 (שופטים יג')

מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדיי השכלתי

פרשת צלח

השיעור בלויין יחל ב- 21:30
 בדוק ומנוסה- סגולה להשתתף
 בסעודה רביעית "אוהל-מועד"

מלנייני הפרשה:

- ← **מיפקד בני לוי ומשפחותם וחלוקת תפקידיהם.**
- ← **מצוות שילוח טמאים מן המחנה** - שיהיה המחנה קדוש וראוי שתשרה בו שכינה.
- ← **מצוות אשם גזילות** - להסיר הרע מן המחנה אשר יביא למריבה לקטטה.
- ← **דין הסוטה** - להסיר הקטטה מן הבית.
- ← **דין הנזיר** - להסיר מלחמת האדם עם נפשו.
- ← **ברכת כהנים** - שפע ברכה כתוצאה מדבקות ההשגחה האלהית. אמנם, השיא מגיע רק לאחר העמל שבדרך: **שלום פנימי, שלום הבית ושלום העם.**
- ← **פירוט קורבנות הנשיאים ביום חנוכת המזבח.**
- ← **"כה תברכו את בני ישראל"** (וי כ"ג).

פרפראות לכה' שבועות
"עצרה" - ביכורים
 הרה"ק בעל ה"בית ישראל" מגור מפרש: הטעם שחג "השבועות" נקרא "עצרת", כי ביום קדוש זה יש בו כח לעצור - לאצור (לאסוף) את הקדושה עבור כל השנה, וזאת ע"י קבלת התורה הקדושה...!
"דבש והחלב תחת כשייך..."
 עוד טעם אומרים העולם: דהנה החלב גורם לצימאון (כידוע מהמעשה של יהודית בנס חנוכה המובא בכלבו סימן מד) ואולי לכן אוכלים מאכלי חלב המרמזים על צימאון ביום קבלת התורה, דלעולם לא יאמר אדם די לי בלימוד התורה וקיום המצוות...
"כל אשר דבר ד' נעשה" (וי"ט ח')
"נעשה" בלשון רבים (ולא "אעשה" בלשון יחיד), כל אחד צריך לקבל על עצמו מטלות ולהיות ערב ואחראי עבור חברו.
"וקדשתם היום ומוחר" (וי"ט י')
 שתישאר הקדושה גם למחר, כאשר ילכו מכאן, ולא דוקא בזמן ששומעים תורה, אלא גם כאשר הם פונים לעסקי יום יום שלהם.
"וירא העם ויזעו ויעמדו מרחוק"
 רמז בזה שאם האדם מנענע עצמו "וינועו" בתפילה ובעבודת ה' בשביל "וירא העם" מפני שרואים אותו, ולא מחמת שבאמת לבו בוער לה', סימן הוא ש"ויעמדו מרחוק" **שהוא עדיין מרוחק מהשי"ת.** (הבעש"ט הקדוש זיע"א)
"רות" בגימטריה 606, ו-7 מצוות בני נח שנתחייבה קודם שהתגיירה ביחד הם **תרי"ג 613.**

פינת הניבים והפתגמים

"גילוי פנים בתורה שלא כהלכה"
מתן פירוש לתורה ומצוותיה בצורה בלתי נכונה.
 יש מפרשים: עזות פנים לעבור על מצוות התורה בפרהסיא. המגלה פנים בתורה שלא כהלכה, אע"פ שיש בידו תורה ומעשים טובים, אין לו חלק לעולם הבא.
דוגמא: שמראה את עצמו כאילו הוא יודע בסתרי תורה, והוא אומר על הנגלה שאינו אלא משל ולא היתה כוונת ה' אליו כלל. על איסור אכילת חזיר אומר שלא לכך נתכוון הכתוב.
 (מאירי אבות פ"ג, משנה י"א)

אל תחפשו את המצוינים והחשובים, את הגדולים והצדיקים דוקא, אלא **"כה תברכו"** כמות שהם, תברכו את בני ישראל, כל יהודי באשר הוא ראוי להתברך בכל הברכות.
"כף אחת עשרה זהב מלכה קטרת" (ז' י"ד)
"כף" היינו כפ"פה, "עשרה" היינו יוד' (יהודי), ללמדנו כפ"פה אחת של יהודי, חשובה בעיני השי"ת כהרבה זהב וקטורת.
"משה ידבר" (וי"ט י"ט)
"דיבר" לא נאמר, אלא **"ידבר"** - בכל דור ודור "משה ידבר" עם כל אחד מישראל, כל מי שבא לטהר ולקבל עליו עול תורה, משפיע עליו משה מדיבורו. וכבר אמרו חז"ל (תיקוני זוהר ס"ט) "איתפשטותיה דמשה בכל דרא דרא ובכל צדיק וצדיק".
"ואיש את קדשיו לוי יהיו" (ה' ו')
 לפי ה"ספרוננו" אומר הכתוב על התרומות והמעשרות, על פי מה שקדשים לה', בכל אופן הם אינם לשום כהן מיוחד, אלא רק לאותו כהן שהבעלים נותנים לו. "איש אשר יתן לכהן", אבל כשהאחד מהבעלים נותן לכהן איזה קדש, הם כבר אינם עוד בכלל קדשיו, אלא הם שייכים כבר לכהן המקבל ולא הבעלים ולא שאר הכהנים יכולים להפקיע זאת ממנו.
"לעבוד עבודה" (ד, כג)

בני קהת נאמר **"לעשות מלאכה"**, כי כשהם נשאו את הארון לא היה בכך עבודה, שכן "הארון נושא את נושאי". אבל נשיאת הקרשים על בני גרשון היתה עבודה ממש. (אור החיים)

הסירו מכשול מדרך עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

שטיפת כלים בשבת, וסידור מיטות וחדרים

שאלה : האם מותר לסדר את המיטה בשבת ליופי, כאשר אין כוונה לישון עליה בשבת? והאם מותר לשטוף כלים שאין בהם צורך, משום שהדבר מפריע מאד ואף גורם לאי נעימות מאורחים?

תשובה : עיקר הדין, שאין להדיח (לשטוף) כלים בשבת, כאשר אין בהם צורך ליום השבת עצמו. ושורש האיסור בזה, משום שאין להכין משבת ליום חול. וטעם האיסור, משום שאסור שיטרח אדם בשבת, עבור דבר שאינו לצורך השבת עצמה.

הצעת מיטה בשבת

כתב המגן אברהם (סימן שב), שמיטה שהיא עומדת בחדר, ויש בחדר זה אנשים, ודבר מגונה הוא שתהיה המיטה בלתי מסודרת, מותר להציע אותה בשבת במצעים, אף על פי שאין כוונה לישון עליה בשבת. וכן פסק המשנה ברורה. ומדבריו מבואר, שכל שכן שמותר לסדר את המיטה שמוצעת כבר בשבת, כדי שתראה נאה. כל שיש צורך בדבר משום נקיות וסדר לכבוד שבת.

שטיפת כלים לצורך נקיות

ולענין השאלה האם מותר לשטוף כלים לצורך נקיות, אף על פי שאין כוונה להשתמש בהם בשבת.

הנה בשאלה דומה לזו, נשאל הגאון רבי אליעזר יהודה ולדנברג זצ"ל, על ידי משגיח בית החולים שערי צדק בירושלים. וכך היתה השאלה :

שטיפת כלים מסיבות הגייניות

על פי הוראות משרד הבריאות, אסור להשהות כלים מלוכלכים בשטח בית החולים, מטעמי הגיינה. ומעתה, האם מותר לצוות בית החולים לשטוף את כלי הסעודה בשבת, אף על פי שאין בהם כל צורך בשבת?

והשיב הגאון זצ"ל (בשו"ת ציץ אליעזר ח"י"ד סימן לו), שמאחר וכל האיסור להדיח כלים בשבת, הוא משום הכנה משבת לחול. הרי כאן, אין השטיפה לצורך יום חול, אלא לצורך עצם יום השבת, שרוצים שהכלים יהיו רחוצים בשבת, מטעמי הגיינה. ומעתה נראה שמותר לשטוף את כלי הסעודה בבית החולים, אף בשבת.

וכעין זה כתב בספר שמירת שבת כהלכתה (פ"י"ט), שמותר להסיר מהשלחן את כלי הסעודה לאחר סעודה שלישית, כדי שהחדר יראה נקי ומסודר. הואיל ואין זה לצורך מוצאי שבת, אלא יש רצון שכבר בשבת החדר יראה נקי ומסודר.

וכן הגאון רבי שלמה זלמן אוירבך זצ"ל, בספר שלחן שלמה (סי' שכג) כתב, שמי שקשה לו לסבול חוסר נקיון, או שמצויים בביתו נמלים הנמשכים לשיירי מאכל, או שחושש שמא יבואו אליו אורחים וימצאו שבתו אינו מסודר, מותר לו לשטוף את כלי הסעודה בשבת, הואיל ואין זה לצורך מוצאי שבת, אלא לצורך השבת עצמה. (והבא כל זה מרן זצ"ל בספרו).

כאן המקור לציין, כי הגאון רבי אליעזר יהודה ולדנברג זצ"ל, היה אוהב דבק מאח למרן זצ"ל, והיה מרן זצ"ל אומר, כי הוא והגרא"י ולדנברג הלכו בדרך פסיקת ההלכה באותה הדרך. ואמר פעם הגרא"י כי מרן זצ"ל הוא ידידו הטוב ביותר. וכשמעו כן מרן זצ"ל, אמר, גם אני מרגיש כך כלפניו. ולאחר שנפטר הגרא"י, ערך לו מרן זצ"ל אזכרה בבית הכנסת שלו, כפי שנהוגים לעשות עבור קרובי משפחה.

ולסיכום : כל שיש צורך בדבר, מותר לסדר את המיטה בשבת, כדי שהיא תראה מסודרת בשבת.

וכן, במקום שיש צורך בדבר, כגון לכבוד אורחים וכדומה, מותר להדיח כלים בשבת, אף על פי שאין בהם צורך לאכילה בשבת, אלא בכדי לשמור על הסדר והנקיון.

מכל מלמד" השכלתי

מנהג אכילת מאכלי חלב

ידוע ממנהג לאכול מאכלי חלב בחג השבועות. טעמים רבים הובאו למנהג זה, מהם על דרך הפשט, הרמז, המוסר ועל דרך הסוד.

א. התורה נמשלה לחלב, שנאמר: "דבש וחלב תחת לשונך". ונאמר: "נפת תטפנה שפתותיך, פלה; דבש וחלב תחת לשונך, וריח שלמתיך פריח לבנון" והפירוש: **נפת תטפנה שפתותיך** - אלה הם טעמי תורה.

פלה - אלה הם תלמידי חכמים.

דבש וחלב תחת לשונך - אלה הם חידושי תורה. **ורח שלמתיך פריח לבנון** - אלה מצוות הנהוגות בבגדים; ציצית, תכלת בגדי כהונה, איסור שעטנז (רש"י)

ב. בשבועות ניתנה התורה, ובמתן תורה הוזהרו בני ישראל על כל התורה: איסור נבלה ומצוות השחיטה, דיני הכשר הבשר וכד', וכיוון שלא יכלו באותו יום להכין את כל הדרוש לאכילת מאכלי בשר, בעקבות דיני ההכשר החדשים שקיבלו, הוכרחו לאכול מאכלי חלב.

ג. חלב בבימטריה 40 - כנגד 40 יום שעשה משה בהר סיני לקבל את התורה הקדושה.

ד. גבינה מזכירה את השם "גבנונים", שהוא אחד משמותיו של הר סיני.

"ארבעה שמות לחג השבועות"

חג הקציר - ככתוב (שמות כג): "וחג הקציר ביכורי מעשיך אשר תזרע בשדה".

על שם קציר החיטים שבאותה תקופה, והחיטים הן המאוחרות בתבואות השנה, ובהן כלתה עונת קציר השנה; ועושים חג במנחה חדשה שמביאים לבית ה'.

חג שבועות - ככתוב (שם, לד): "וחג שבועות תעשה לך ביכורי קציר חיטים"; ונאמר (דברים טז): "ועשית חג שבועות לה' אלקיך".

על שם שבעה שבועות שסופרים לפניו, וביום החמישים חג לה' ולתורה אשר נתן.

יום הביכורים - ככתוב (במדבר כח): "וביום הביכורים בהקריבכם מנחה חדשה".

ע"ש המנחה החדשה, לחם תנופה שתיים שמביאים למקדש. וביום זה מתחילה עונת הביכורים, שכל אחד לוקח מראשית כל פרי אדמתו, משבעת המינים שנשתבחה בהם ארץ ישראל, שם אותם בטנא ומביאים בית ה'. ולקח הכהן הטנא מידו והניחו לפני מזבח ה' אלקים.

עצרת - קראוהו חכמים, לפי שעיקר עניינו של חג זה שהוא שמיני שאחר שבעת ימי חג המצות וקשור עמהם; ימי הספירה שביניהם אינם מפסיקים, שהם כחולו של מועד שאינו מפסיק בין חג ראשון לאחרון. נמצא, שיום זה הוא כשמיני עצרת שלאחר החג, ולכן קראוהו על שמו, עצרת. כלומר, עצרת של פסח.

קיום הצוואה בחג השבועות

איש כשר היה ר' יהושע, תמים וירא אלוקים. יחד עם זוגתו שרה הקים את ביתו על אדני התורה והחסד, אך שנים ארוכות עברו עליהם ועדיין לא זכו לחבוק בן השנים נקפו והזוג הלך והזקין - וכמעט שאפסה התקווה. שנה אחת, בליל חג השבועות, נעמדה אשת ר' יהושע לפני אחד מצדיקי הדור ובדמעות שליש בכתה על מצבה. פעמים רבות עמדה בתחינה לפני הצדיק, שיעתיר במרום בעבורה, אלא שהפעם נעמדה על מקומה ובשיברון לב קראה ואמרה: "רבי! לא אזוו מכאן, עד שתברכני בבן". התעטף הרבי בשתיקה, עצם את עיניו ולבסוף אמר: "שעת רצון היא זו, והנני מברכך, כעת חייה ולשרה בן, ויהי רצון שיגדל הבן כרצונך".

יצאה האישה בלב שמח והאמינה, כי קרובה ישועתה לבוא. מרוב שמחתה, לא שמה ליבה לתוכן דבריו של הצדיק והוספתו התמוהה, שיגדל הבן כרצונה. עברה שנה תמימה, וחג השבועות הגיע, והנה בן לשרה אשת ר' יהושע. העיירה התרגשה כולה למשמע הבשורה, וכולם השתתפו בשמחתם של בני הזוג. כשנכנס הילד בבריתו של אברהם אבינו, נקרא על שם דוד המלך, נעים זמירות ישראל, שיום לידתו והסתלקותו חלים בחג השבועות. התינוק דוד נימול על ברכי הרבי, ולבקשת האם היולדת בירך את הילד שזכות דוד המלך ע"ה תגן עליו לגדול בתורה ויראת שמים טהורה לנחת רוח הוריו. כבר בשנותיו הראשונות, ניכר, כי התברך בכישרונות מופלאים. הוריו אהבו אותו אהבת נפש, והם העריפו עליו אהבה למעלה מן המידה. לא חסכו ממנו משחקים וצעצועים וחסכו כדי לרכוש לו בגדים יפים וספרים כאוות נפשו. ידידי האב הוכיחו אותו על הפינוק הרב, שהוא מעניק לבנו, וטענו כי מרגילו למידות רעות וסופו לגדול בדרך עקלתון. אך אהבת האב לבנו טשטשה את דעתו. יותר משאר החגים אהב דוד את חג השבועות, שהיה גם יום הולדתו. הבית המקושט בענפים מלבלבים ופרחים נאים, מאכלי החלב הטעמים שאימו הכינה, האווירה המיוחדת בחג, כל אלו הותירו רושם רב בלבו, והוא נקשר ליום זה בקשר תמידי. כשגדל, שלחו אותו הוריו לשיבה מפורסמת, שהייתה רחוקה מעיירתם, כדי ללמוד תורה מגדולי הדור. בטוחים היו, כי בנס שוקד על התורה יומם ולילה. אלא שהעיר הגדולה הקסימה את הנער התמים, והוא הלך אחר הבלי העולם הזה.

ביום בהיר נעלם מיודענו מכותלי הישיבה, ולאחר חיפושים נרחבים אותר הנער, שהשתנה ללא היכר. בלב שבור נסע ראש הישיבה להוריו וסיפר על בנס, אשר עזב את הישיבה. ההודעה המרה נפלה ירעם ביום בהירי על הוריו השבורים, והאם חלתה מרוב צער ונפטרה. בסיום ימי האבל, נסע האב אל העיר הגדולה בתקווה, שיעלה בידו להשיב את בנו לביתו. לאחר מאמצים עילאיים הצליח למצוא את בנו, אולם כל מאמציו היו לשווא. כשראה, כי דבריו נופלים על אוזניים ערלות, ביקש מבנו בקשה אחת: "אנא ממך, בחר לעצמך איזו מצווה או מנהג שתרצה ותשמור עליו מכל משמר". דמעותיו מצאו מסילות ללב בנו והוא הסכים.

לא עברו ימים מרובים, ויהודי העיירה הקטנה הובילו את ר' יהושע בדרכו האחרונה, וליד הקבר הפתוח לא היה בן שיאמר קדיש יתום. כישרונותיו של דוד עמדו לימינו, ועד מהרה התעשר עושר רב. הוא הקים בית מפואר, שם בילה עם חבריו. מצווה אחת בלבד קשרה אותו עם העבר, אותה בחר לבקשת אביו, והיא מנהג

אכילת מאכלי חלב בחג השבועות. מדי שנה היה מכין לעצמו מאכלי חלב ואוכלם בסעודת החג. משרת נוכרי היה לו, שהיה איש אמונו. הוא שירת את אדונו באמונה. אך מעולם דוד לא הסכים להראות לו את כספו הרב אותו הטמין בחדרו הפנימי. פעם אחת, שכח לנעול את דלת חדרו, והמשרת נכנס וגילה אוצר עצום של מטבעות זהב ויהלומים יקרים. מאותו יום לא ידע המשרת מנוח, וכל שאיפתו הייתה להעביר את האוצר לרשותו. שעות רבות ישב וחשב, כיצד להתפטר מאדונו ולבסוף גמלה ההחלטה בליבו - הוא ירעיל את אדונו ויקבור אותו ולאחר מכן ייטול את כל רכושו. המשרת הכין צלי בשר ובתוכו עירב רעל קטלני והגישו לדוד. הלה התיישב ליד השולחן, נעץ את המזלג ולפתע נזכר ואמר: "הרי היום חג השבועות ואני אוכל מאכלי חלב בלבד". פני המשרת חוורו ואדונו השגיח בדבר: "אלך ואכין לך מאכלי חלב", הציע. אולם דוד ענה: "ביום זה אני נוהג להכין בעצמי". המשרת היה משוכנע, כי מזימתו התגלתה. דוד הביט בו בפליאה. "יודע מה?" פנה למשרת, "חבל על הבשר הטוב, אכול אתה". פני המשרת חוורו, והוא ניסה להימלט. דוד הבין, שדבר מה אינו כשורה, תפס אותו בכוח ונעל אותו באחד מחדרי הבית. לאחר מכן נטל את הבשר והשליך אותו לפני הכלב שרביץ בחצר. הכלב התנפל על הבשר ולפתע פרצה יללה נוראה ולאחריה נפל דומם. "מת!", לחש דוד כשפניו חיוורות. לפתע עלה הכול בזיכרונו. הוא נזכר באביו המיוסר. כיצד התחנך וביקש ממנו כצוואה לבן מתמרד: "שמור בני, ולו גם על מצווה אחת".

בליל חג השבועות הבא, ישב דוד בבית המדרש בליל החג ובלהט אמר את פסוקי התיקון. מבקש השלים את מה שהחסיר באותן השנים. כשסיים, כבר עלה עמוד השחר. הוא סגר את הספר ולחש: "זוכיתי לתיקון ליל שבועות".

מה עדיף, לומר תיקון ליל שבועות או ללמוד תורה?

מסופר על המגיד מדובנא זי"ע"א, שפעם אחת התארח בבית הגר"א זי"ע לחוג את החג בביתו והיו שניהם ערים כל אותו הלילה. הגר"א עסק בלימוד "תיקון ליל שבועות", ואילו המגיד מדובנא ישב כל הלילה והגה בגמרא, ראה הגר"א את אורחו עוסק בלימוד הגמרא כבכל ימות השנה ושאל אותו: "מה טעם אין כבודו קורא ב"תיקון ליל שבועות, "כפי המנהג?" אמשול לך משל - החזיר המגיד מדובנא: למה הדבר דומה? לאותם הסוכנים הנוסעים לשווקים ו"דוגמאות" בידם, חתיכות שונות של ארג מכל מין, ועל פי ה"דוגמאות" האלה הם מוכרים סחורותיהם. כמובן שיש ערך ל"דוגמאות" אלו רק אם במחשני הסיטונאים ישנה סחורה לרוב מכל מין ומין, אבל ה"דוגמא" כשהיא לעצמה, מבלי שתהא במחשן סחורה מן המוכן במידה מספקת, אין לה כל ערך. והנמשל - המשך המגיד מדובנא את דבריו - בליל שבועות צריכים אנו להראות "דוגמאות" מכל מה שקרינו ושנינו ולמדנו בתורה שבכתב ושבעל פה במשך כל ימות השנה. קטעי הפרשיות והמשניות שב"תיקון ליל שבועות", הן הנה הדוגמאות מכל מין. מתורה, מנביאים ומכתובים, ממשנה תלמוד וכדומה. אבל כל ה"דוגמאות" האלה, יש להן ערך רק כשהן יוצאות מפי רבינו, אשר צבר לו בכל ימות השנה סחורה לרוב מכל המינים... ברם, אדם כמוני, שלא קריתי ולא שניתי ולא למדתי כלום בכל השנה, אע"פ שביליל שבועות להראות את ה"דוגמאות" בשעה שמחשני ריק לגמרי, הרי אני מביא עצמי לדי גיחוך.

גפלאות מגילת רות

מגילת רות פסוקיה מתחילין באות **ו** חוץ משמונה **פסוקים** שלא מתחילים באות **ו** וכתב בעל הילקוט הטעם משום שרות דבקה בברית שנתנה לשמונה ימים (לקו"ש רות)

נראה לומר טעם אחר דהנה המספר **שמונה** בא לרמוז על **דוד** דהיה **שמיני** באחיו כדכתיב "איש אפרתי מבית לחם יהודה ולו **שמונה בנים**... **ודוד** הוא הקטן" (שמואל א)

קורין מגילת רות בחג השבועות המרמזת על קבלת מצוות התורה דהנה **רות** גימט' 606 ובצירוף 7 מצוות בני נח הרי **תרי"ג**.

אמר משה לה' "שלח נא **ביד** תשלח" (שמות ד יג) דהנה תיבת **ביד** הכוונה למשיח ראשי תיבות **דוד בן ישי** ותיבת **נא** בצירוף עם **יד** כדכתיב "שלח נא **ביד**" יעלה תיבת **אדני** הוא השם שפעלה רות על ידו להכין את כסא משיח בית דוד. (הרב אברהם הכהן הי"ו)

שמות חג השבועות טמונים באותיות החג: **ש**=שבועות. **ב**=ביכורים. **ו**=בסיוון. **ע**=עצרת. **ת**=תורה - מתן תורה.

"בניד כשתלי זתים" - חינוך

חינוך בחג השבועות

חג השבועות, שבו נהוג לקרוא את מגילת רות, הוא הזדמנות מצוינת לדיון ערכי במושג ה"חסד" שבמוקד המגילה. מקובל להשתמש במילה "חסד" בהקשר של הענקה של טובה מרובה יותר מכפי שצריך או מגיע.

ידוע שלמושג "הענקת טובה גדולה" שתי משמעויות: האחת, להיטיב עם מי שאינך חייב לו דבר על פי החוק, והשנייה, לעזור ולהיטיב עם הראוי לכך יותר מהמגיע לו לפי הדין.

מטרתנו היא לחנך את הילד לערכים ולהתנהגות נכונה בכל מקום שיפנה.

והמבחן האמיתי לכך הוא: האם הילד מתנהג בהתאם לערכים שחינכנו אותו אליהם גם כאשר אין אנו נמצאים עמו. אלא ברחוב, בבית החבר, בחצר בית הספר, ו... בעתיד לאחר שיתבגר ויהיה לאיש ולזקן.

כל הטבה אמיתית היא כאשר מביאים את המקבל לעצמאות. כלומר, למצב בו יעמוד בכוחות עצמו, ללא תלות באחרים.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין **בכל מוצאי שבת** את שיעורו של **הראשון לציון** הרה"ג **יזחק יוסף שליט"א** בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה **21:30** השיעור יוקרן על גבי **מסך ענק**. בע"ה תקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

מקום מיוחד לנשים

פרכות ואיחולים

יוסף והנה בת-חן ירמיהו להולדת **הבן** ניי יה"ח שיעלה במעלות התורה והיראה ויעלח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב וברכה **למרדכי ומלכה ירמיהו** ולאביבה שטרן

פרכה והלכה

למשה והנה פפו שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה לשנים טובות זיווג הגון לבנותיהן לרפואת **משה** בן שושנה ולרפואת **חנה** בת נוימה

פרכה והלכה

בוילן ואסתר אליהם הקב"ה ישלח לחם רפואה שלימה. חפץ ה' בידם יעלה, יראת ה' היא אוצר ועלולם יציץ נזרם. ה' יאריך מיהם בטוב ושנותיהם בנעימים

כל הישועות והברכות

למשה וישישנה דודון שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות מרן **עובדי יוסף זצ"ל** לרפואתם והצלחת כל ילדיהם שיתברכו בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, בפרנסה טובה, וחיים טובים ומאוסים לרפואת **עילאי-חי** בן אריאלה-מזל לרפואת **שושנה בת נהיית** להבדיל לעיני **נורית** בת חודדה ז"ל

פרכה והלכה

לאורטל בת לידה וכלאשריה בת לידה שתזכנה לזיווג הגון **משרוש נשמתן** הטהורה. והצלחה לשמואל-דניאל בן לידה רפואה ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב וברכה והצלחה ורפואה **ליצחק ולידה אהרוני**

פרכה והלכה

לדודון וקרן ללדרי שזכרו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות והצלחה לבנותיהם

פרכה והלכה

אלכס ונוגה הדר שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות שלות ונעימות **שיזכו לבן זכר** ויררו נחת מיוצאי חלציהם

פרכה והלכה

אברהם חדדי בן אוהר דוד הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות עם רעייתו **איילה**

פרכה והלכה

ליצחק ורבקה בירבו יתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה הם ובני ביתם לשנים טובות ויררו נחת מכל יוצאי חלציהם

פרכה והלכה

רפואה שלימה מנשה (מוני) יצחק-פיר בן מרים הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות עם רעייתו **דבורה**

פרכה והלכה

רפואה שלימה כ"ס מיין גברא בת מירן ואיתי הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שתחזור לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות

פרכה והלכה

לנתנאל וענת נהרי שזכרו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות ויררו נחת מכל יוצאי חלציהם במהרה לילדיהם

פרכה והלכה

משה ויבג"ת ללדרי הקב"ה ישלח לחם רפואה שלימה. חפץ ה' בידם יעלה, יראת ה' היא אוצר ועלולם יציץ נזרם. ה' יאריך ימיהם בטוב ושנותיהם בנעימים וזיווגים הגונים לילדיהם

פרכה והלכה

לאברהם ומיטרה לקקיאן שזכרו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות ויררו נחת מכל יוצאי חלציהם

פרכה והלכה

לעיני הצנועה והענוה **דינה שלומזדה** בת עזרא ז"ל יג' סיון פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

פרכה והלכה

לעיני הצנועה והענוה **נוהר סימן-טוב כהן** בת חתונגאן ז"ל לעיני הצנועה והענוה **בשי סימן-טוב כהן** בן רבי ובנוגן ז"ל

שבת שלום ומבדרך

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם - :

שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פריג' רפאל בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו שבתאי מוסאי בן נהיית הי"ו משה משה בן סרווי הי"ו רבקה מורנו בת שרה מנב"ת אסתר אהרוני בת גוהר מנב"ת שושנה נזירי בת יפה מנב"ת

לעיני צנועה - נשבות :

לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה באבאי באבאי בן מורוארי ז"ל יצחק גולגי בן שרה ז"ל אבנר אקייוב בן יוכבד ז"ל אברהם בן-ציון בן מהזר ז"ל בידה מלכה בת אסתר ז"ל הוידה יהודית ג'רפי בת סיניה ז"ל בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל